

ЛИЦА ЗА МИЛИОНИ:

СТЕФАН ШАРЛОПОВ

© Светослава Рудолф, *автор*
© Валя Панова, *художник на корицата*

© Сиела Норма АД

София 2016

ISBN: 978-954-28-2109-0

Светослава Рудолф

ЛИЦА ЗА МИЛИОНИ

**СТЕФАН
ШАРЛОПОВ**

СЪДЪРЖАНИЕ

ИСКАМ ДА СЪМ ПРЪВ!.....	7
ЦЕНАТА НА ДЕТСКИТЕ ПАРИ.....	11
ПАЗАРНИТЕ НИШИ НА БУРГАС И РУСИЯ.....	32
СВАТБА С „ГРАЦИЯТА“	45
ИЗКУШЕНИЕТО НА ЧЕРВЕНИТЕ ПАРИ.....	52
КРАЛЯТ НА КЕКСОВЕТЕ	68
КАК СЕ ПРОДАВА ЦЯЛ БИЗНЕС?.....	78
ВОЙНАТА ЗА ТУРИСТИ	85
СПЕЦИАЛНИЯТ ВКУС В УСТАТА.....	103
ПЛАНЪТ ЗА ОТВЛИЧАНЕ	106
ГРЪМ ДА УДАРИ КОМУНИСТИТЕ	113
ВЕЛИК МАЙСТОР	121
ЛЮБОВ ОТ ПРЪВ ПОГЛЕД	123
ЧУДЕСАТА НА „СОЗОПОЛИС“	154
БОСЪТ ОТ „ЗВЕЗДНИ СТАЖАНТИ“	175
РИСКЪТ НА БЪДЕЩЕТО	181
ЕВА ШАРЛОПОВА. ДЪЩЕРЯТА НА ШЕФА.....	198

ИСКАМ ДА СЪМ ПРЪВ!

Вярно ли е, че човекът е голям, ако може да се нарече с една голяма дума?

Но коя е тази единствена дума за Стефан Шарлопов?

Яростен в бизнеса. Изкусен с политиците. Мъжкар в любовта, укротен накрая от една жена. Гръб, на който се катерят не едно и две, а пет деца.

Един невероятен късметлия?

Може би затова Нова телевизия го покани да играе ролята на Доналд Тръмп, на Боса, в българския вариант на „Звездни стажанти“?

Колко му отиваше на Шарлопов да изрича прочутата реплика „Уволнен си!“ към онзи, който не се бе справил с бизнес задачата. Колко му отиваше да изглежда непоклатим, сякаш той никога не греши, сякаш да печелиш пари е лесна и забавна игра?

Радвах му се, като го гледах в предаването. Защото през годините бях виждала и сълзите му...

Последния път, когато се срещнахме, за да завършим книгата за неговия живот, изглеждаше странно умислен.

През октомври 2015 г. лятото все още се държеше със зъби и нокти за Созопол. Стефан току-що се бе върнал от изтощителен крос покрай брега. Седеше по анцуг под чардака си в комплекса „Созополис“, който бе построил срещу стария град, и се взираше в Черно море.

Не можех да разбера – какво толкова имаше да му мисли човек като него? Седеше пред вила за половин милион евро. На главата си носеше бейзболна шапка „Мерцедес“, на лицето – тъмни очила „Булгари“, на китката – лимитирана серия „Юлис Нарден“, а в ръката – химикалка „Шопар“.

Шегата ми увисна в маранята.

Той не ме виждаше. Не виждаше, а като че ли слушаше някого. Вълните, които се гомоеха нейде под краката му? Въздушните боеве на гларуси и чайки за всяка храна? Или напътствията на Господ, който го терзаеше и тормозеше, преди да му покаже любовта си?

Бе толкова вгълбен, че трудно вадох думите от него.

Пренесъл бе на собствените си ръце огромна скала. Целият бе изранен...

220 000 000 евро.

В спомените ми изплува картина: Стефан Шарлопов води хоро и развява огромен байрак.

Парадоксално, хорото се извива в новия му по онова време турски ресторант. Е, как да се открие турският ресторант на Стефан, ако не с трибагреник и българско хоро?

Целият елит е там – купон! Околните се суетят около него, усмихват му се, мъчат се да се присламчат, смучат сили.

Роден на 14 октомври 1962 г., онази вечер Стефан Шарлопов празнува четирийсет и шест години. Млад е, а е натрупал столетия...

Четири години по-късно, на петдесетгодишния си юбилей, той се облича от глава до пети като своя адаш, Стефан Караджа. Всички баровци на партито са оставили марките в гардеробите, защото до Стефан могат да се веселят само в народни носии – в потури, сукмани и цървули.

Зад гърба му са останали заводите за хранителни продукти и минерална вода „Роял фуудс“, „Роял кейк“ и „Девин“. Пред него е петзвездната корона на „Шарлопов хотелс“ – хотел „Пирин“ в Сандански, „Янтра“ във Велико Търново, „Мургавец“ в Пампорово, а също – хотел „Палменвалд“ в сърцето на Германия, къщи в Боженци, комплексът „Созополис“...

Животът му е историята на туризма в България.

Не е ли време да викне на Бог:

– Стига! Стига ми!

Пет години по-рано, когато започнахме книгата, се чудехме къде да седнем да говорим надълго и нашироко.

Без да му мисли много, Шарлопов ни покани у дома. Отделил ни бе цял ден, което е чудо, защото по телефона разговорът с него не продължава и минута!

Докато взимахме завоите на Владая, с фотографа Оги Панов се питахме какво ли ще стане сега? Ами ако децата се разтичат и разпищят из къщата? Ако Стефан Шарлопов не е в настрояние?...

Селцето Владая е от западната страна на Витоша, на припек. Уютна, заможна къща. Съвсем накрая, до гората и шумящата река.

Влизам и не мога да повярвам на очите си – Стефан, известен с буйния си нрав, се е кротнал през уикенда вкъщи, гука си с жена си и играе с децата като мечок с мечетата.

Малките го гледат в очите с обожание. Цари мир и дисциплина. Но най-дисциплиниран от всички е Господарят на тази хралупа.

– Аз вече минах етапа в моя живот, когато никой не знаеше къде ходя и какво правя.

– Имало ли е такъв етап?

– О, ти нямаш представа!... Просто не е истина! Ужас. Младежки години – бачкане, жени, пиене и ядене... Денонощно по ръба на бръснача!

– Сега си домошар?

– Не.

– Не си?

– Домошар съм, но съм балансиран. Обичам компании, обичам...

– Можеш ли да кажеш какъв е първият ти спомен? – започвам аз с коронния въпрос на Зигмунд Фройд.

– Мога. Бях на шест години. Първият ми спомен от Бургас – аз съм роден там – е всъщност с моята първа любов от детската градина. Това е първият ми спомен!

– И какво стана?

– Яна... Какво стана? Целунах я... Харесахме се, лежахме на една спалня. Беше ми много интересно!

Стефан не чува за Яна никога вече. Но не е чудно защо точно „любовен“ е първият спомен. Ако човек се взре в младежките му снимки, личи темперамент, на който по-късно жените трудно ще устоят.